

[Handelsministeren.]

Det er sket, før jeg blev Handelsminister, og det er ogsaa sket, medens jeg har været Handelsminister. Staten har Pant i de paagældende Leverancer, og jeg har sagt her, at jeg naturligvis ikke kan garantere for, at der ikke bliver Tab paa denne Eksportkredit. Det er mit Skøn, at det er ikke paa denne Eksportkredit, dette Engagement mellem Staten og Burmeister & Wain, at der bliver Tab af væsentlig Art for Staten.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var velvillig stemt overfor Lovforslagets Grundidé, nemlig den, at man skal bevare Selskabet for Fremtiden, saa godt som det overhovedet er muligt, og i det Omfang, der er Grundlag for, og det giver mig Haab om, at man, naar man har diskuteret tilstrækkelig længe om Sagen, kan enes om at faa Lovforslaget gennemført, saaledes at der virkelig kan blive Mulighed for at bevare den levedygtige Del af Burmeister & Wain.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg maatte gaa ud fra, at den Status og det Regnskab, der var aflagt pr. 31. December 1931, var rigtig i det væsentlige. Jeg maatte gaa ud fra, at den Balance, der var paa dette Regnskab, 107 Mill. Kr., den Opgørelse af Egenkapitalen, der var paa nogle og halvtreds Mill. Kr., i det væsentlige var rigtig. Jeg maatte navnlig med Henblik paa, hvem det var, der hæftede for dette Regnskabs Rigtighed, gaa ud fra, at det kunde staa for en nærmere Kritik. At dette senere har vist sig ikke at være Tilfældet, er en Sag for sig. Men, som det blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Rager, hvis jeg havde givet mig til at se nærmere efter indenfor Burmeister & Wain's Ledelse, saa vilde man have sagt, at man skulde frabede sig det Posekigeri, saa vilde man have rettet Angreb imod mig, fordi jeg blandede mig i noget, jeg ikke havde nogen Beføjelse til at blande mig i.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte mig, hvad der var Aarsagen til, at der ikke var blevet indkaldt til ekstraordinær Generalforsamling. Derpaa kan jeg svare, at alle, der beskæftigede sig med Spørgsmaalet om en Reorganisation af Selskabet, blev enige om, at det vilde være overmaade skadeligt for Burmeister & Wain's Renommé i Udlandet, at der blev indkaldt til en Generalforsamling med Dagsorden: Likvidation af Burmeister & Wain. Vi ved, at Konkurrencen Verden over er haard, og det vilde kunne blive overmaade skadeligt for Selskabet, om det

Verden over kunde proklameres, at nu var Burmeister & Wain færdigt, nu var det averteret paa offentlig Maade i Danmark, at en Generalforsamling var indkaldt, for at den kunde vedtage en Likvidation, og da man tænkte sig, at man kunde enes om at gaa en anden Vej end til Likvidation, var det ganske naturligt, at Generalforsamlingen ikke blev indkaldt. Den kan jo blive indkaldt senere.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om jeg kunde garantere for, at den foreslaede Ordning rent juridisk kan holde. Det ved jeg ikke, om nogen kan garantere for, men jeg kan sige, at Formanden for Udvalget har været en Højesteretsdommer, og 2. Højesteretssagførere, en for Kreditorerne og en for selve Aktieselskabet Burmeister & Wain, har været med til at udarbejde og godkende Lovforslaget, og alle har været enige om, at Lovforslaget, hvad det juridiske angaar, er holdbart. Mere kan jeg ikke sige om den Ting.

I Forbindelse med den Sanering, der nu finder Sted med Hensyn til den levedygtige Del af Virksomheden, gjorde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller den Bemærkning, at man maatte ikke nu træffe en Ordning, hvorved Burmeister & Wain blev saaledes stillet, at det kunde paaføre Konkurrenter, navnlig ude i Provinsen, en usund Konkurrence, og deri giver jeg det ærede Medlem fuldkommen Ret. Jeg vil imidlertid tro, at man kan sige, at der ikke gives det nye Selskab, i hvert Fald i de første Aar, en Konkurrencemulighed, der paa nogen Maade kan siges at være farlig for Konkurrenter. Det fremgaar jo ogsaa af Beretningen, at man ikke regner med, at der foreløbig vil blive Tale om nogen særlig gylden Tid. For øvrigt har Burmeister & Wain eksisteret i mange Aar, og andre Selskaber, der har produceret i hvert Fald i nogen Maade tilsvarende Varer som Burmeister & Wain, har alligevel klareret sig, og vi kan jo heller ikke her i Landet indstille os paa kun at have en Virksomhed indenfor samme Produktionsgren.

Det er mit Indtryk, at den Kalkule, der er lagt til Grund for det nye Selskabs Virksomhed, er overmaade nøgtern. Den er prøvet baade paa den ene og den anden Maade af forskellige Faktorer, og jeg haaber, den maa kunne staa sin Prøve, naar den praktiseres. Det bedste vilde jo være, om det viste sig, at man har været for pessimistisk ved Bedømmelsen af de Forhold, som det nye Selskab skal virke under.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte mig, om Funktionærerne ikke